

עלון המשק

גבעת חיים הקיבוץ המאוחד

יום ר' כ'ו באב תשכ"ו 12.8.66

עלון מס' 756

בעבודה

חינוך הגיוסים היטעמיים

כבכל קיץ גם בקיץ זה יש מתח רב בעבודתנו. מספר ימי עבודה, להם נזקק עתה המשק החקלאי מגיע לשיאו. במקביל לה ישנה עליה בימי שירות וחופשה, כי גם זה מאפיין את הקיץ, בו נהנים הילדים מחופשות גדולות וכן גם החברים יוצאים לחופש והבראה.

את המספר הגדול ביותר של ימי עבודה החודש ובחודש הבא נהיה צריכים לחת לענף המטעים, בו מחילות עתה העבודות העונתיות ההמוניות. ועדת העבודה בישיבתה השבועית דנה בכך והחליטה לפתור חלק מבעיה זו על ידי גיוסי חברים לקטיף תפוחים, שתאריך החילתו המשוער הוא ב-15 באוגוסט.

עלינו לקטוף בעונה זו כ-300 טון במשך 40 ימי קטיף, המשתרעים על פני חודשיים. בכל יום ייקטפו כ-20 מיכלים או כל מספר אחר שיוזמן. וזאת לדעת - יהיה עלינו לעמוד בכמיות, המוזמנות מראש. על כן יאורגן הגיוס באורח זה - כל חבר יתן שעתיים בכל שבוע על חשבון עבודה. על לוח המודעות תהיה רשימה והחבר יידעם בה ליום הרצוי לו. אולם הפעם, שלא כמו בדילול, חייבים להרשם. במקרה ויבואו אל האוטו חברים שלא נרשמו ויהיו מספיק חברים שגם שמו לביצוע ההזמנה, ניאלץ לצערנו לבקש להשאר בבית באותו יום. הרשימה תהיה חלויה כבר בראשית השבוע לכל ימי השבוע. ייקבע גם המספר הדרוש לכל אחד מן הימים ועל פי זה יהיו חייבים להרשם. על ידי סידור זה ייחסס ממרכזי העבודה והמשק ריצוח מיותרת אחרי החברים.

אנני מקוה שתהיה היענות יפה לקטיפים ובעיקר מאורגנים על ידי הרשמה מראש של כל חבר. נקוה שנוכל לסכם את ימי הקטיף בסיפוק לכולנו.

צבי מנבר

תכנית ההשקעות בתשכ"ז

באחד הערכים השבוע התכנסה מועצת המשק (בהשתתפות לא מלאה) לדיון בתכנית ההשקעות בתשכ"ז.

מטרת הדיון הייתה לקבוע מגמות יסודיות בהשקעות וסדר עדיפות עקרוני בין המגמות השונות. התכנית מביאה בחשבון אפשרות פיתוח בשלשה ענפים - זורדים, רפת והודים.

כאמור, הדיון החל וימשיך בו ביום ה' בשבוע הבא. למען להבטיח השתתפות מלאה וערה הוחלט להתחיל בו כבר בשעות הצהריים במועדון. המעוניינים מוזמנים.

בני הגרעין "רודד"

ברוכים הבאים!

בראשון באוגוסט בא אלינו הגרעין "רודד". אגב, למי שלא הבין את פירושו של זה - "רודד" שמו של הואדי "החוצה כמעט לשניים את משק אילוח", העתידה להיות ביתם של בני הגרעין.

הגרעין מונה 51 בנים ובנות, שמוצאם - חיפה, קריה-מוצקין, רמת-החייל וירושלים. 6 חברה אחרים, המכונים - גרעין ב' - מנצרת, טבעון, חולון ודימונה, לא באו לגבעת-חיים בשל סיבות שונות ובעיקר לימודיות. עתידים הם להצטרף לגרעין בעוד שנה.

בני הגרעין רובם באו מחוגי הנוער הלומד ומיעוטם מהנוער העובד. לפני כ-4-5 שנים הצטרפו לחנועת "מחנות העולים" והודרכו על ידי שליחי הקיבוץ המאוחד. לאחרונה החלכו לגרעין, אשר בבוא העת ישלים את "אילוח".

שמחנו לשמוע שהחברה מבסוטים מגבעת חיים. רושם נעים ומפחיע עשה עליהם קבלת הפנים בחדרים מסודרים ומצויינים בכל הדרוש ובערב הראשון אף לא חסרו על השול-חנות הפרחים והפירות. מניח את דעתם גם אופן אספקת שאר הדברים וציינו במיוחד את מחסן הבגדים ואת החסנאית הנחמדה.

בני הגרעין עובדים בכל ענפי המשק וגם ב"גח", "שהעבודה שם גם קשה וגם משעממת". הרגשה בעליל ההתנגדות לעבודה ב"גח". 18 בנות הגרעין גם הן עובדות בענפים שונים כמו - כרוזיה, ורדיה, רפת, בציר וכן בחדר האוכל.

הגרעין שוכן בקומה ב' של בית ד' ולהפתענו היו החדרים באותה שעת ערב מסודרים, על אף הבלגן פה ושם, שגם הוא כה טבעי לבני הנעורים.

לגרעין חסר עדיין מקום התכנסות. לפי התכנית יימסר להם בקרוב בית האינקובטור בחודשת הארון, ובו יסודר המועדון.

צוות המדריכים של הגרעין - יוחנן, דויד פלייסון ונועה - "אותה עוד לא ראינו אצלנו אפילו פעם אחת" - העירו הבנים. כמו כן עוד לא נפגשו עם בני המקום וטרם אורגנו חוגים שונים, הרצאות ועוד. אך הם מקוים כי בקרוב יבוא הכל על מקומו בשלום.

נעים היה להרגיש, שישנה מצד הבנים אריזה של אמון מוחלט למשק הקולט והמדריך.

שטחים מרזנחים ושרממים

אלה משחרעים עדיין במרכז המחנה ובג-
 בולו הדרומי, המכסים שנים רבות לגואלם.
 חוסר מימון וכוחות עבודה מנעו עד כה
 אח פיהוחם. בשנה האחרונה נערכה, ביוזמת
 המזכירות, מגביה פנימית בין הורי החב-
 רים, החיים במשק. לרשות חכניה הנוי עו-
 מד עחה סכום של עשרה אלפים לירות בערך.
 מאחר ולא הצלחנו עם מתכנן הנוי הקודם
 (ממחלקת התיכנון של מזכירות הקיבוץ)
 החקשרנו באופן נסיוני עם יו ס י ס ג ל,
 אדריכל נוי ידוע, העובד בקיבוצים רבים
 וביניהם בגבעת-חיים איחוד. הוא נחבקש
 על ידנו להציע חכניה נוי כוללת לשטחים
 הבלתי מפותחים, שהזכרנו לעיל.

ישנם עוד איזורים במחנה המכסים ליד
 גואלה ונזכיר את עיגול אורלוזורוב וסבי-
 בחו. אולם אנו מוגבלים מאד בחקציב ובי-
 כולח ביצוע ונעשה את הפיהוח בשלבים.
 באחת מישיבותיה הקרובות תדון הועדה
 בחכניהו של יוסף סגל ותפרט את הסיכום.

כיתת המוזיקה

בישיבה האחרונה של הועדה הוחלט סופית
 על מקומו של בנין כיתת המוזיקה, שבקרוב
 יגשו לבנייתו. הוא יוקם צפוניונו לכיתה י'
 הנוכחית.

סכום ההשקעות

ערכדה חכניה השקעות מקיפה
 המסתכמת ברבבות לירות והיא כוללת -
 נוי, דרכים ושבילים, תמרוכים, ניקוז,
 תאורה, סניטריות ועוד. ישיבותיה הקרו-
 בות של הועדה תוקדשנה לדיון בסעיפי
 חכניה השקעות זו.

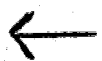
א. נהרי

במקום שמפסיק נהרי ממשיך נ ד ב
 מנקודת ראותו הוא את הדברים:

רישות המשק במדרכות הוערך לפני שנה
 ב-28 אלף לירות והוצאו רק 3000 ל"י.
 מדי שנה נוספים איזורי מגורים חדשים
 והמצב מחמיר והולך. נראה לי, שאם הענין
 לא יזכה לטיפול נמרץ לא נצא מזה בכלל.
 כי זאת לדעה - עבודת הכנה ליציקת מדרכת
 הנה אחד הסעיפים היקרים ביותר והיא מת-
 ייקרת פי כמה באיזורים מיושבים. וזה
 בשל הדשא; בשל חוסר אפשרות לשנות את
 הטופוגרפיה; העצים והשיחים על התוואי;
 וקשיות הקרקע המאפשרת עבודת ידים בלבד.
 הצעתי היא, איפוא, כזאת: להכין חכניה
 תלת-שנתית לרישות המשק במדרכות, לפי הע-
 דיפות, שתקבע על ידי ועדת המחנה, להוציא
 מחשבון זה את השיכון שנבנה השנה והמב-
 נים שייבנו בעתיד. מבנים אלה יכללו נחק-
 ציב בנייהם את הוצאות התיכנון ופיהוח
 סביבתם.

בשנה החולפת הוקצבו 15 אלף לירות
 למטרה זו בחכניה ההשקעות, אך כשהיא הוצ-
 גה בפני מועצה המשק היא "הועפה" משולחן
 הדיונים, כמעט מבלי שהתיחסו אליה. לכן
 אני מביא זאת לידיעה החברים.

ועתה לחלק המעשי בביצוע המדרכות.
 אחייחם רק לבעיית רותב המדרכת וכיוונה
 מבלי להכנס לבעיות מקצועיות, שהן
 בחחום טיפולם של בעלי מקצוע.

ביעדות

(מדיונה של ועדת המחנה)

כניסה אחת או שתי כניסות

לאחר שנסלל כביש האספלט ממחסן המשק עד
 לסיבוב השתפרה בהרבה הכניסה לישובנו. גם
 מגרשי החנייה, שנקבעו לצידו כביש זה,
 תרמו את תרומתם לשיפור המצב. אולם, חברים
 משתמשים עוד בכניסה המערבית, שנסגרה לכלי
 רכב לפני שנים רבות. יתר על כן, חברים
 אלה אף חובעים להכריז עליה כעל כניסה
 "רשמית" ומצטרף לדעה זו מתכנן המחנה שלנו
 אלכס קסטן, הטוען כי משק גדול זקוק לשתי
 כניסות "רשמיות". ועדת המחנה לא קיבלה
 את עמדתו של אלכס ומתרכזת עתה בעיקר בהש-
 למת הכניסה המזרחית. דבר זה כולל - חיקון
 קטע הכביש הישן ממחסן המשק עד לכביש הרא-
 שי (בינינו לבין ה"איחוד"); טיפוח צידי
 הכביש ועיצוב כניסה יפה מן הסיבוב לחדר -
 האוכל.

עורקים מרכזיים

במשק חסרות דרכים ראשיות ולדוגמה נביא
 את הדרך צפונה - בין בתי המגורים לבין
 שדה המספוא. היכן התואי הנכון לאוחה דרך?
 כיצד לקשרה עם כל השיכוונים על הגבעה הצ-
 פונית, המצפים זה שנים לדרכי גישה? הגיעה
 השעה לקבוע אותה סופית ולשפרה, לפחות,
 בשכבה כודכר כבושה; לסדר בה תאורה מתאי-
 מה; כי הרי זאת דרכנו היחידה הקושרת את-
 נו, הולכי הרגל, לכביש, לאוטובוס ולישוב
 השכן.

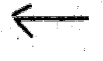
דרכים לחדר האוכל

חסרות לנו דרכים מרכזיות מכל הכיוונים
 לחדר האוכל. פרט למספר שבילי אספלט במרכז
 ובשכונת הפרדס ופרט לשדרה המרכזית, ריק
 המשק משבילים ומפגר בשטח זה באופן מדהים.
 בשנה האחרונה הושגה הלוואה, שנועדה למי-
 מון שלב נוסף בחכניה השבילים ויש להגשים
 אותה בשנת הכספים החדשה.

תואי השבילים. לאחרונה היינו עדים

לחילוקי דעות חריפים בין הגנן לבין הדיי-
 רים בשיכון החדש, בשעה שהגנן רצה לפעול
 בהתאם לחכניהו של האדריכל. אפשר למנוע
 חילוקי דעות כאלה אם מכינים את השבילים
 יחד עם הבית עוד לפני שהדיירים נכנסים
 לגור בו. הועדה הגיעה לפשרה בענין זה
 ובהזדמנות זו קבעה מספר עקרונות בקשר לחדש
 ותואי השבילים: רוחב השביל ליד בית -
 מ-60 עד 80 ס'מ; שביל בשכונה 100 ס'מ עד
 120 ס'מ; דרך מרכזית - 2 מטר; בכל מקום
 שרגילים לחצות דשא מוטב לסלול בעוד מועד
 שביל; על השביל להיות מרוחק יותר מן המר-
 פסת הפתוחה ופחות מחלונות ומכניסות ביחס
 של 6 עד 10 מטר בקירוב.

בשכונה החדשה נעשה נסיון לתיכנון כולל
 של הנוי עם השבילים בביצוע מרכזי של עוב-
 די הנוי, זמן קצר לאחר כניסת החברים לשי-
 כון. יש בזה התקדמות ניכרת ועשרות החברים
 בשיכוונים הקודמים, המצפים שנים רבות לשי-
 פור סביבתם, רואים את זה בהתפעלות ובהע-
 דכה ואף בקנאה.

בועדות

בישיבת ועדת ההכשרה והשתלמות
א. אוטרה רשימת ההשתלמויות וההכשרות
לשנת תשכ"ז:

ממשיכים:

- בן-עמי זמיר
- אורי יזהר
- אמיר אסף
- דורון גורן
- אפרת ואלון באולפנה
- מתחילים בהשתלמות:

- ישראל יבניאלי
- אהוד טל
- הילדה פומרנץ
- מרים בן-אהרן
- בנימין אלוש
- יובל נהרי

וכן הוצעו מספר מועמדים למחזור החדש של האולפנה.

המזכירות דרשה לצמצם את רשימת המשתלמים וההכשרות מטעם בית הספר, אך הנהלת בית הספר וכן ועדת ההכשרה לא ראו כל אפ-רות לכך לאור מספר המשתלמים הקטן אשחקד(2)

ב. נידונה בעיה רכישה הספרים ע"י משתלמים. עד כה היה נהוג שעל חבר הנמצא בהשתלמות מטעם המשק לרכוש את הספרים הדרושים לו על חשבונו הוא. ועדת ההכשרה רואה צורך דחוף לשנות נוהג זה ולקבוע דמי כיום ריאליים (כלומר בהתאם לצרכיו של כל משתלם) ולהחזיר את דמי הספרים הנרכשים ע"י המשתלמים. יחד עם זאת ברור שספרים אלה הם רכוש המשק וכל חבר שיזדקק להם בעתיד יוכל להיעזר בהם.

הועלתה הצעה, שיש לדון בה בכובד ראש לרכז ספרות מקצועית בשטחים שונים במקום מסויים וע"י כך לאפשר לכל דורש להגיע אליהם ולמנוע בזבוז וכפילות.

ג. ועדת ההכשרה רשמה לפנייה את בקשתה של נחמה אריאלי להשתלם בעתיד בהנהלת חשבונות.

רחל נהרי

(המשך)

כדיונים המוקדמים, שקיימה ועדת המחנה בשאלת המדרכות, נחגשה דעה לראות מדרכה ברוחב של 60 - 80 ס"מ כיחידת קישור סטנדרטית בין הבתים, המרוחקים מן המרכז חוץ מגמה להרחיבה ככל שהיא מתקרבת לאיזור הציבורי, שבו יהיה רוחב המדרכה - 2 מטר. לכאורה גישה הגיונית ונכונה, אך יש לצרף אליה נקודת ראות נוספת, המשנה את החמונה בכללותה. האם יציעו על המדרכה אדם אחד או שניים? האם תצא המשפחה בטור עורפי במסעה בן עשרות ומאות מטרים בכיוון חדר האוכל או שילכו בזוגות? האם שני אנשים הבאים מכיוונים מנוגדים יצטרכו לעשות אן-דן-דינו ביניהם - מי ירד מן המדרכה או שמא נאפשר לשניהם להלך עליה!?

ההליכה למקום העבודה, לחדר האוכל, לסרט, לאסיפה, למסיבה וכו' - הינה במועד קבוע המשותף לרוב הציבור וממילא מפגיש מספר רב של הולכים על תוואי מסויים באותה שעה. לשעות אלה יש לכוון את רוחב המדרכה, כי בשעות היום היא בשימוש מועט בין אם צרה היא או רחבה.

בחירגום מעשי - רוחב המדרכה בשביל שני אנשים הוא מינימום מטר אחד ואף רצוי 120 ס"מ והמדרכה חייבת להתחיל מהבית הקיצוני ביותר! יחכן גם להגיע עם רוחב כזה עד לאיזור הציבורי מבלי להזדקק להרחבה נוספת. דעתי איננה בענין זה, שכאשר מבצעים עבודה כה רצינית ויקרה יש לעשותה בצורה נאותה וכדאית ולר גם תימשך זמן יותר, כי הרי זוהי השקעה חד-פעמית.

כיוון המדרכה הינה בעיה סבוכה הרבה יותר. שכונה מחוכננת בצורה טובה - יש בה כניסה מצד אחד ויציאה מצד שני עד לעורקי הליכה ראשיים. לדוגמה - שכונת הפרדס (שכונת "המיליונרים" לפני הפיחות...). שיכון הוותיקים לעומת זאת אין בו לא תיכ-נון ולא כיווני הליכה וחלמי ההליכה חנחר ציטם בדשא משתרגים שחי וערב לפי נוחיות של כל אחד ומתפתלים בדפנות שבין שני בניינים מול דלתות, חלונות ומרפסות לשביל אין סוף. כאמור, המדרכה הקלאסית עוברת בקו מקביל לאורך הבניין ודורב אליו ויוצאת בקו הקצר ביותר לעורק הראשי. על מדרכה כזו יוטל גם עומס קטן הרבה יותר מאשר על מדרכה ארוכה ונפתלת.

אין לי ספק, שבבחינת התוואי למדרכות בשיכון הוותיקים היווצרנה בעיות רציניות ונהיה רחוקים מלספק את רצון החברים בנידון.

נדב

מכנס אמני הקיבוץ

הצירים חזרו מן הועידה, ערניים ומלאי רשמים וחוויות. חזקה עליהם כי יספרו על דיוניה ואירועיה לציבור כולו. אך הקדים אותם דוקא פנחס, שלא היה ציר ואף לא ביקר באולם התערוכה. הוא פשוט השתחף במשך יום אחד בכנס אמני הקיבוץ, שהתקיים ביגור בימי הועידה. השתתפו בו גם מיכל ופאוליי.

הכנס היה צמוד לתערוכה של עבודות ציור ופיסול מיצירות אמני הקיבוץ. שלוש אמנינו היו מיוצגים בתערוכה כל אחד במספר עבודות - מיכל בגראפיקה, פאוליי בציור, פנחס בפיסול. היצירות היו ברמה גבוהה ומספרן הגיע לשיא בהשוואה לתערוכות קודמות, מה גם שמספר האמנים בקיבוץ לא גדל בהרבה. היצירות היו בסגנון ריאליסטי ומופשט ובהרבה מאד טכניקות. בפתיחת הכנס הועלה זכרו של יעקב לוריא וצויין פעלו הרב בשטח האמנות בקיבוץ ובאיר-גון אמניו. חולקה חוברת לזכרו.

הדיון בכנס, שהיה מאורגן להפליא, סובב על הבעיות; כגון: הקשר בין האמנים לבין האירגון; הקמת גלריה בינקיבוצים בחל-אביב; האמנים הצעירים בקיבוץ; חתירה לקראת איחוד אירגוני האמנים של החנועה הקיבוצית.

הפגישה, הדיון והביקור בתערוכה היו חשובים, מעניינים ומאלפים למשתתפים בכנס. /.

היו ימים בשבועיים האחרונים שבשעות הבוקר עבדו עד 80 איש במטע: מחנה עבודה, זרים, ילדי כיחה ח'. עבדנו ב-3 - 5 קבו- צוח: קטיף אגסים, קטיף הפוחים או שזיפים, בציר סלקטיבי במוסקט, בציר סלה או עכו- דת סיפול בכרם ובסוכת האריזה.

כל קבוצה זקוקה לאחראי או אחראים; כל קבוצה זקוקה לכלי עבודה, תרמילים, מיכ- לים, ארגזים, סולמות, הובלות, נוסף על כך נמשכת, כמובן, ההשקיה, הדברת המזי- קים, עיבודים הכרחיים. היות ופעולות אלו חייבות להיעשות על ידי עובדים קבועים, לא נשארים מספיק חברים לניהול העבודה ההמוניות וקשה להשחלט על המספר הגדול של כוחות עזר זמניים. ועתה, עם בוא הגרעין, יוקל המצב.

לילי

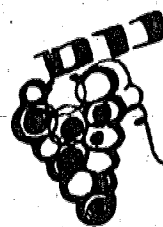

סיימנו את קטיף הפירות המוקדמים. יכול ה ש ז י פ י ס הכוזב השנה - 24 טון מן הקלסי לעומת 35 טון אשחקד ו-5 טון מהזנים האחרים. דוקא משום כך שהוא היה מועט היה פרי הקלסי גדול ונקי ויחכן כי ההכנסה לא חרד מזו של אשחקד עם הרבה פחות עבודה בדי- לול ובקטיף. גם העצים נהנו ממיעוט היבול, שהוא מהווה עבורם מעין שנת מנוחה ומצבם הוגסטיבי מצויין. המטע הואבשנת הכר-מצוה.

ב א ג ס י ס היה יכול קטן מאד בג' נטיל 6,5 טון על אף הפריחה העשירה והסיבה אינה ידועה. זן זה הכוזב השנה בכל הארץ. הזן השני - קוסטיה - נתן יבול יפה - 22 ט' הוא נטוע אצלנו בעיקר כמפרה - עץ קטן ונוח לקטיף וקבוע בפוריות. אגס בינוני בגודלו, יפה אך לא טעים ביותר. מהזן העיקרי - ספרונה - 24 דונס, הורדנו 65 טון פרי, ושבועיים שלמים עבדו בזה כל בוקר כ-20 איש. העצים גבוהים וצרים ורובו של הפרי למעלה והקטיף ברובו הוא על סולמות. הזענו לא מעט, גם מחנה העבודה האחרון וגם המארגנים המעטים מבין החברים. מומחים אומרים לנו, כי התפתחות העצים היא מפחיעה מרחק הנטי- עה של שני מטר בשורה, המקובל באגסים מצד אוחם ומפנה אותם בהכרח כלפי מעלה ויחכן, שיש לחשוב על דילול בחור השורות. עקירת כל עץ שני החזיר אור וחאפשר לעצים לשמש ענפיהם כלפי מטה.

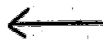
זו השנה הראשונה שמיון האגסים נעשה בכיח האריזה המרכזי. הפרי מוכנס לחדרי קירור בחור מיכל הקטיף ומוצא למיון ולבי- רור לפי ההספק בכיח האריזה, כך שלא היינו מוגבלים בקצב הקטיף. אולם, הדבר מחייב אותנו לספק כוחות עבודה לכיח האריזה ובטיב הכוחות האלה תלוי לא כמעט טיב הבי- רור. התברר, שאנחנו עתה "משק האגסים" הגדול ביותר באיזור מבחינת היבול.

השנה התחלנו מוק- דם מאד בבציר המוסקט ב-17 ביולי. המחירים הגבוהים הצדיקו בציר "סלקטיבי". עברנו את השורות העליונות והורדנו את הפרי הש- חור. ואמנם שיווקנו בצורה זאת כ-5 טון במחירי "ביכורים".

השבוע התחיל הבציר הכללי ומיד עם בוא הגרעין הכנסנו לעבודה זו מספר בנות. מצב המוסקט טוב.

בחפוחים יש קטיפים "קטנים" שגם הם מס- חכמים בכ-200 ארגזים ליום - תפוחי מאכל מוקדמים, תפוחי בישול לפי הגודל. היבולים טובים. המיון נעשה בכיח והפרי הולך ישר לשוק. באמצע אוגוסט נחיל בקטיף הגדול לכיח האריזה המרכזי ולקירור.

מפה

ומשם

נמנע אי נעימיות

הרינו מבקשות להביא לחשומה לבס של החברים:

החברים הדואגים לחולים השוכנים בחד- ריהם והזקוקים לאוכל דיעטטי - מחבקשים להודיע על כך לעובדות בדיעטה ולהביא לשם את נושא הכלים עוד בשעות הבוקר.

סידור זה יקל על העובדות בדיעטה בחילנון מספר המנות והוא גם ימנע אי נעימיות מהחברים והחולים.

חודה
העובדות בדיעטה

השי הרצוי...

הימים מחקצרים והולכים ועל אף החום הכבד והלחות המלאה מורגש שאנו מחקרבים לסיומה של השנה ולחג ראש השנה.

גם ועדת האספקה נערכת לקראתו ובאחת מישיבותיה דנה בשאלה - מה שי תגיש הפעם לחברים] הועדה החליטה להרכיב השנה את השי מדברי מחיקה ואחד הכלים מתחרם השימוש של המטבחון הקיבוצי.

כדי למנוע כפילויות ואי שביעות רצון מצד חבר זה או אחר, כשכלי בלתי דרוש מחוסף לצידוד - תערוך הועדה חצוגה קטנה של כלים שונים וכל חבר ירשום ברשימות המצורפות - מה הכלי הרצוי לו.

החצוגה תיערך בחדר-האוכל ביום א' 15 לח.ז. בין השעות 8.30 - 10.00 בערב.

אינם בוחרים כלים - החיילים ובני המח- זור, שנחבלו לחברות. חבילת השי חתעשר במקום זה בדברי-מתיקה נוספים.

מכת'נות'

הדור הצעיר בקיבוץ

ברצוני להגיב על קטע מנאומו של חברנו יריב בן-אהרן בועידת הקיבוץ. קטע הנוגע לכניסתו של הדור הצעיר לפעילות במוסדות התנועה ובהמשך גם להנהגה. יריב הביא ראיות על המצב הקיים בחנועה הקיבוצית, בו אין לדור הצעיר עמדות במוסדותיה ובהנהגתה. יריב האשים את דור הוותיקים בחוסר רצון לוותר על מקומו. לפי דעתי, יש אמח כדבריו, אך זו אינה כל האמת, כי אם רק חלק ממנה. בטרם נאשים מישהו שומה עלינו לבדוק את כל הגורמים להורצרותו של מצב זה. עלינו להביא תמונה שלמה ולא חלק ממנה ובודאי שלא את החלק המכוער ממנה.

לדעתי נגרם היעדר צעירים בפעילות מרכזית בקיבוץ ע"י הגורמים הבאים:

* בחינוך בקיבוץ אין שמים דגש מספיק חזק על לימוד בעיות החנועה הקיבוצית וחנועות הנוער. וכחוצאה מכך יש חוסר ידיעה רפחוד מפני התמודדות עם דברים רבים בשטח החנועה וביחסי חברה.

* בשנים האחרונות ראינו חופעה חיובית של כניסת הדור הצעיר לתפקידים מרכזיים במשק. עובדה זו הביאה לחוסר התענינות זמני בדברים שונים אחרים. נוסף על כך אין הקיבוץ במצב זה יכול לשחרר את צעיריו לפעילות מרכזית של הקיבוץ.

* חוסר רצון של הבנים הצעירים ללכת לתפקידים בחנועה, דבר הנובע מיחס החברה. ציניות, הבעת דעות ופליטה ביסויים שונים - דוחים כל רצון אצל צעיר זה או רחר להרתם לפעילות.

* חוסר רצון של הדור הוותיק לוותר על מקומו, דבר המסתבר בשני דברים עיקריים: א. ביכולתם של הוותיקים עדיין לפעול. מכל מקום חלק ניכר מהם עוד כוחם עמם. אסור לנו להגיע למצב, שבו נראה את חברינו בני ה-50 ומעלה כזקנים וחלשים מכדי להמשיך בפעילות. עלינו ללמוד מהם ולעבוד לצידם. על ידי זה ניצור שילוב של יד נסיון, מרץ וכוח.

ב. הצעירים ביציאתם מענפי עבודתם עשויים לאכז את הקשר עם ענפי המשק ועלול להרוצר מצב, בו אין להם לאן ללכת לאחר סיום פעילות מרכזית. נוצר חלל בחייהם והרגשה שאין החברה זקוקה להם יותר. אך ברור לכולנו, שאפשר לנצל את ידיעותיהם ונסיונם של אלה לדברים רבים במשק. על החברה לעשות הכל על מנת למנוע התפתחות בכיוון זה.

נראה לי שכל גורם לחוד או חלק ממנו אינו נוחת-תמונה שלמה על המצב הקיים ובודאי לא חמורה נכונה ושלמה.

אני מציע שנקיים דיון כללי בנושאים אלה וישתתפו בו כל שכבות החברה ומקוה אני כי נגיע להבנה הודית בקביעת אורחות החיים שלנו. כיסוד לדיון זה הייתי מדגיש את שילוב הדורות ולא דחיקת דור ע"י דור שני. נצביע על אתגרים עמהם יהיה על הצעירים להחמוד בצאתם לפעילות מרכזית.

נושא זה נראה לי אקטואלי לאחר שהועלה על ידי יריב בועידה.

ראובן אחר

לא הייתי למפידת שביחה...

בחינוכי עוד מגיל צעיר ביותר החיחסתי להכרזת שביחה ביראח כבוד. מיד ראיתי לנגד עיני את כל הגורמים לכך: רעב, 12 שעות עבודה, יחס בלתי הוגן לאדם העובד, עבודה במכרות כחנאים בלתי אנושיים ועוד.

אולם כשנחבקשתי על ידי סידור העבודה לפתוח את המועדון במקום גרטי החבלכלו אצלי כל המושגים. חשובתי היתה, כמובן, שלילית, - ואני פועלת מאורגנת וחברה ההסתדרות... אף בליבי שאלתי את השאלה - למה זה מוביל, למה זה מחנך? וחבל על חילול כבוד השביחה.

מסירות - דבר טוב הוא ויפה. אילו כולנו היינו-דואגים לרכוש הכלל כפי שאנו דואגים לדברים פרטיים - הרי שהיינו טובעים ממש בזהב...

שביחה זו, לדעתי, היא ביטוי לאגוצנטריות, שזו תכונה טבעית אצל כל אדם, אך בחכו-נה זו נאבק איש הקומונה יום יום.

איש אינו חושב שהעבודה במועדון דבר קל הוא. ישנם סידורים רבים בפנים ובחוץ - והאדיבות השוררת במועדון שלנו - כל הכבוד! אינני רוצה להגיד בזה, שמקרה במועדון הוא דבר מיוחד, אבל אם ישאלוני מה עדיף על מה - חדר האוכל בשביל העובדים בשדה ובכרם או משקאות קרים בערב במועדון - נדמה לי שאצבעה בנידון חהיה מיוחדת...

ואומר עוד דבר, שכל עוד והתנאים אינם מאפשרים - אין לסחוב מים קרים וסודה למועדון, אפילו לא לקרר קפה וקאאו. כי למועדון יש תפקיד הרבה יותר חשוב מזה כמקום ועד לחברים לאחר יום העבודה.

אני חושבת שעל גרטי לחזור לעבודתה במועדון ונשאף כולנו לשיפורים נוספים בו.

ט י ו ל נ ו ב ח ו " ל

הטיול הקיף 5 ארצות: יוון, איטליה, שווייצריה, צרפת ונאנגליה - במשך 30 יום. מזה 15 יום בנסיעות באניה ובאווטובוסים ו-15 יום שהייה בערים: פריס, לונדון, אינטרלוקן (שווייץ), פלורנץ, רומא, פיריאוס, אהונה, בפריס ובלונדון - 3 ימים בכל אחת וביתר הערים יומיים בכל אחת. 15 ימי הנסיעה אינם כוללים את הנסיעות במשך הרבה שעות בסורים בערים למקומות המרוחקים עשרות קילומטרים ממקום המגורים שלנו. הדיספרפורציה בשהייה ביתר הערים ובפיריה-אוס היא בגלל האניה, שנמל האם שלה - פיריאוס. אילו בנסיעה לאירופה הייתה האניה לא יורנית ובשבנו אניה יורנית - היינו חוסכים 5-6 ימים שאפשר היה להוסיף על השהייה בפריס יום אחד, בלונדון 2 ימים ויום או שניים ברומא. זה היה מוסיף ליתר הצלחתו של הטיול.

אין כאן המקום לתאר את המקומות בהם ביקרנו. נציין שראינו אמנם הרבה, אבל עוד יותר נשאר שלא ראינו. גם זה שראינו היה בהול ושטחי. ממה שהספקנו לראות, נראה לי שישראל יכולה ללמוד מאופן הטיפול באחרים היסטוריים ואופן החממתם לחיירות כדי להפיק תועלת חמרית רבה. אמנם ביחס למספר השנים, שעוסקים בזה בישראל נעשה הרבה, אבל החממת חנאי שהייה במקומות הביקור ונרחינות לחיירים, נראה לי, שלא נעשה די.

כל המטיילים מלבד שלשה היו חברי משקים. בחור שכאלה ביקרנו גם בשוק הסיטונאי בפריס. ביקרנו שם בשעה שלש לפנות בוקר. ישראל, אמנם, מייצאת ידע חקלאי לחו"ל, אבל בשטח זה כדאי היה לייבא ידע מארצות אירופה. הצורה בה מוגשת התוצרת לקונה, האריזה הסטנדרטית והאסטטית - כל זה מעלה את ערך התוצרת ומגביר את המכירה.

למרות שהטיול היה דחוס והריצה מעייפת - נהנינו ממנו ואם יקפידו על שינויים קטנים המטיילים שיבואו אחרינו - ייהנו יותר. חנאי הנסיעה באניה היו מצויינים ובדרך חזרה ממש נחנו מהעייפות בזמן הסיורים. מקומות הלינה במלונות היו נוחים וטובים; האוכל מסודר יפה וטעים, פרט ללונדון, שם המסעדה הייתה מדוגה שלישיה, שם האוכל היה לא טעים והיחס לא טוב.

אני מאחל הצלחה לבאים בחור.

אליקים

היש צורך לשבור את הכלים?

נפל בגורלי לבלות חורנויות השבת בחדר הכלים וכך מידי שישה שבועות (אנחנו עובדים במשמרות של שש שעות כ"א). אני עו לבהלה אחר סצ"ס (סכום, צלחות וספלים), המתרחשת בחדר האוכל מדי ארוחה. בין הארוחות גם ספרתי את מספר היחידות מכל סוג... יוחר לא החפלאתי. מסתבר שסיבת הבהלה איננה ה"סכס" חלילה... חדר האוכל יכול לאכלס "במכה אחת" 304 אוכלים, בקירוב. ושאי חבר וגם ילד שתעמוד לרשותו מערכת סצ"ס ואין זה מותרות. ושאי עובד ותורן בחדר האוכל, שעבודתו לא תיעשה תוך מתחיות עצבים, כגון - הריצה האין סופית אחר כלים אלה. גם זה אינו מותרות. אותה ספירה גילתה חוסר פריטים, שנע בין 140 מהגרעון המינימלי ועד קרוב ל-300 (צלחות שטוחות) במכסימלי וזאת בהשוואה ל-600 הכלים הנדרשים, ובכך, חכלים, אני מציע-תובע: חירכש כמות פריטים, שתעמיד את מספר הסצ"ס כח"א על 600 מכל סוג ועוד 150 מכל סוג יאופסנו במחסן המטבח. עם גילוי חוסר במקצאי (בשפה צבאית) תהיה אפשרות מידיה להשלים את החסר מתוך הרזרבה. על הנהלת המטבח מוטל למלא בכל עת את הרזרבה המוצעת.

ומספר הערות לעניין: 1. הגיע הזמן שנכיר בעובדה, שאדם המוצא לנחוץ להוציא מח"א פריט כלשהו יעשה זאת בין אם יהיו בו 600 פריטים מאותו סוג ובין אם יהיו בו 60. זאת אינה יכולה להיות סיבה לאי הגדלת המלאי.

2. אין רוח כספי אם במקום להשלים כל חודש 50 פריטים, לדוגמא, ובכך לשמור על מספר קבוע, נותנים למצב להדרדר במשך מספר חודשים ורק אז משלימים עד לכמות ההחלתית.

3. שיטת השריית הכלים הלילית הוכנסה עם בניית חדה"א החדש בהחלטה נחושה להפסיק את שטיפת הכלים בערב. מפאת המחסור בכלים נאלצים שוטפי הכלים להמשיך עבודתם גם בערב לאחר הפסקה של שנים. לפנייתי בעניין זה הושב לי, שזול יוחר לסטף כלים בערב מאשר למלא את החסרן.

4. הדברים שנכתבו כאן הובאו בצורה זו או אחרת לידיעת הנהלת המטבח דריכוז העבודה. זה עוד מאד... אם גם הפעם לא יבוא שינוי - הציעו נא - מה לעשות ולא נעשה עדיין - ושמא לשבור את הכלים?...

גם הן במסיירות

נ א ו ה ק י ל -
חזרה זה עתה גם היא מחו"ל.
נאוה השתתפה בסיור לימודי:
גיאולוגי-זואולוגי-בוטני,
שארונג ע"י סמינר הקיבו-
צים לקורס לומדי השבע.
הסיור נמשך שלשה שבועות
בחורכיה.

ד ו ר ו נ ג ו ר ו נ -
הפליגה השבוע לאירופה עם
להקת ריקודים ירושלמית
בחסותה של עיריח ירושלים.
הלהקה משתתפת בפסטיבל
בינלאומי לריקודי עם ותו-
פיע במספר ארצות אירופה.
דורון חלווה את הרוקדים
בנגינה על חליל הצד שלה.
היא גם תופיע בנגינת סולו.
הסיור יימשך חודש ימים.

בכל אחד משני המקרים
האלה הוסיף המשק למימון
הנסיעה סכום של 300 ל"י.

ע ר ה ו ס ו ל ל -
יוצאים ב-5 בספטמבר לאי-
רופה סמגרת הסיורים המאור-
גניים.

ב י ל ו י נ ע י ס

